

بچه‌کشی و نسل‌کشی اسرائیل در غزه، با وحشی‌گری تمام ادامه دارد!

بهرام رحمانی

bahram.rehmani@gmail.com

شعر «کودک هیروشیما» (دختر بچه) که توسط ناظم حکمت، شاعر کمونیست ترک، در سال ۱۹۵۶ سروده شد، اشاره‌ای است به وحشت وحشیانه‌ترین جنایات قرن بیستم توسط دولت وقت آمریکا... بمب‌های اتمی آمریکایی در هیروشیما و ناکازاکی به ترتیب در ۶ و ۹ اوت ۱۹۴۵ فرود آمدند و...
بیش از ۳۰۰ هزار نفر در نتیجه بمب‌ها جان خود را از دست دادند و میلیون‌ها نفر در سال‌های بعد تحت تاثیر رادیواکتیو قرار گرفتند.
شعر «کودک هیروشیما»، درباره دختر ۷ ساله‌ای است که در جریان هولوکاست اتمی کشته شد. خوانندگان و نوازندگان متعددی در سراسر جهان این شعر را به شکل‌های گوناگون اجرا کرده‌اند.

کودک هیروشیما

می‌آیم و در مقابل هر دری می‌ایستم
اما کسی نمی‌تواند صدای پای مرا بشنود
بر در می‌کوبیم و هنوز نادیده می‌مانم
زیرا مرده‌ام زیرا مرده‌ام
فقط هفت سال دارم زیرا مُردم
مدت‌ها پیش در هیروشیما
هم‌اکنون مثل آن‌زمان هفت ساله هستم
کودکان وقتی می‌میرند بزرگ نمی‌شوند
نخست موهایم از شعله چرخان سوخت
سپس چشم‌هایم تار شدند چشم‌هایم کور شدند
مرگ آمد و استخوان‌هایم را خاک کرد
و آن را باد پراکنده کرد
من میوه لازم ندارم، برنج لازم ندارم
من نه شیرینی لازم دارم و نه حتی نان
من برای خودم چیزی نمی‌خواهم
زیرا مرده‌ام زیرا مرده‌ام
صلح تنها چیزی است که می‌خواهم
شما امروز بجنگید، امروز بجنگید
برای این که کودکان این دنیا
بتوانند زندگی کنند و بزرگ شوند و بخندند و بازی کنند. (برگردان به فارسی: بهرام رحمانی)

کودک غزه

هنوز بمب‌های تمی اسرائیل بر سر کودکان غزه فرود نیامده است اما جنایات کنونی ارتش اسرائیل کم‌تر از جنایات ارتش آمریکا در شهرهای هیروشیما و ناگازاکی ژاپن نیست.

کشتار وحشیانه مردم فلسطین، جلوی دوربین‌های تلویزیونی و مقابل دیدگان جهانیان؛ فرقی نمی‌کند، آن‌که کشته می‌شود نوزاد است، کودک است، زن است، مرد است و پیر است یا جوان. دولت بچه‌کش و نسل‌کش دولت اسرائیل در غزه که مود حمایت‌های غرب و حتی برخی کشورهای منطقه را هم با خود دارد، مدتی است حتی از توجیه این جنایات را هم به‌خود نمی‌دهد. این‌که کشتار دولت اسرائیل از ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار انسان در قرن ۲۱، فراتر می‌رود و نقشه تغییر جغرافیایی کنونی خاورمیانه به خصوص حذف فلسطین از نقشه این منطقه را در سر دارد.

آن‌چه در ۲۱ ماه گذشته در غزه شاهدیم، با حمایت دولت‌های غربی و در راس همه ایالات متحده آمریکا، ماهیت «دموکراسی و حقوق بشر غربی» و «تمدن غربی» به جهانیان نشان می‌دهد که با محوریت دولت اسرائیل به نخست وزیری بنیامین نتان یاهو پیش می‌رود که هم محاکمه او در داخل اسرائیل در جریان است و هم توسطه دادگاه لاهه، محکوم به جنایت علیه بشریت شده است و براساس حکم این دادگاه، نتان یاهو به هر کشور اروپایی یا بگذارید قانونا باید دستگیر و محاکمه شود. اما متأسفانه در جهان امروز، بسیاری از کشورهای قدرتمند جهانی به سازمان ملل و نهادهای وابسته به آن، از جمله دادگاه لاهه، اهمیتی نمی‌دهند. به قول نشریه «نشنال اینترست» نتان یاهو، همان کاری را می‌کند که غرب آرزویش را دارد!

روز چهارشنبه اول مرداد-۲۳ ژوئیه، دفتر اطلاع‌رسانی غزه از افزایش شمار خبرنگاران جان‌باخته به ۲۳۱ نفر خبر داد و از اتحادیه جهانی خبرنگاران و روزنامه‌نگاران خواست که هدف قرار دادن خبرنگاران از سوی دولت اسرائیل را محکوم کند. در بیانیه دفتر اطلاع‌رسانی غزه، با اشاره به جان‌باختن «تامر الزعاین و ولاء الجعبری» و افزایش شمار خبرنگاران جان‌باخته در غزه آمده است: «ما هدف قرار دادن و ترور سیستماتیک خبرنگاران فلسطینی از سوی اشغالگران را محکوم می‌کنیم.» در بیانیه دفتر اطلاع‌رسانی غزه، تاکید شده است: «ما از اتحادیه جهانی روزنامه‌نگاران می‌خواهیم که این جنایت برنامه‌ریزی شده و سیستماتیک را محکوم کند.» ولاء الجعبری خبرنگار فلسطینی در حمله هوایی ارتش اسرائیل به منزلش در محله «تل‌الهاوا» در غرب شهر غزه، همراه با همسر و ۵ فرزندش به قتل رسید.

آژانس امدادرسانی سازمان ملل: یک میلیون کودک در غزه در معرض خطر سوءتغذیه حاد هستند. عدنان ابوحنسنة، سخنگوی آژانس امدادرسانی سازمان ملل برای آوارگان فلسطینی (اونروا) در غزه، می‌گوید که وضعیت انسانی در غزه به سرعت در حال وخیم‌تر شدن است و از گرسنگی و تشنگی به‌عنوان «سلاح جنگی» استفاده می‌شود.

آقای ابوحنسنة هشدار می‌دهد که یک میلیون کودک در این منطقه اکنون در معرض خطر سوءتغذیه حاد هستند. او می‌افزاید که ۹۰ درصد خانواده‌ها نمی‌توانند به آب آشامیدنی سالم دسترسی پیدا کنند و پیامدهای فاجعه‌بار گرسنگی اکنون نه تنها کودکان بلکه کل جمعیت این باریکه را در برمی‌گیرد.

ابوحنسنة می‌گوید: «آن‌چه اکنون رخ می‌دهد، استفاده عمدی از گرسنگی به‌عنوان سلاح است. مردم غزه نه تنها از گرسنگی و تشنگی رنج می‌برند، بلکه به دلیل فروپاشی خدمات اولیه با شیوع بیماری‌های واگیردار و همه‌گیری هم مواجه هستند.»

ابوحنسنة خواستار بازگشایی فوری گذرگاه‌های مرزی و ورود کمک‌های بشردوستانه حیاتی است و هشدار می‌دهد که بدون مداخله فوری بین‌المللی وضعیت می‌تواند به فحطی تمام‌عیار بینجامد.

پیش‌تر هم ۱۰۰ سازمان امدادرسانی بیانیه مشترکی را امضاء کرده و هشدار داده‌اند که غیرنظامیان در غزه، از جمله همکاران خودشان، تحت محدودیت‌های امدادرسانی اسرائیل جان‌شان در خطر است. آن‌ها می‌گویند که روزانه فقط ۲۸ کامیون امداد برای جمعیت دو میلیونی غزه توزیع می‌شود.

این در حالی است که دولت اسرائیل گفته است که صدها کامیون در مرز منتظر تحویل کمک‌ها هستند، اما سازمان ملل متحد می‌گوید که برای دریافت تعهد از اسرائیل با مشکل مواجه است تا فلسطینی‌ها هنگام تلاش برای دریافت کمک‌ها کشته نشوند. کارکنان سازمان ملل می‌گویند هر بار که تیم‌هایشان سعی می‌کنند کمک‌ها را از گذرگاه‌ها دریافت کنند، غیرنظامیان به کامیون‌هایشان نزدیک می‌شوند و مورد شلیک قرار می‌گیرند.

استفان دوجاریک، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل می‌گوید: این اتفاق «با وجود تضمین‌های مکرر مبنی بر عدم درگیری یا حضور نیروها» رخ می‌دهد.

گزارش‌ها از این باریکه حاکی از وضعیت بحرانی است. پزشکان در غزه می‌گویند، با گسترش گرسنگی در بین بخش عمده جمعیت، در حال نبرد ناگام برای نجات جان انسان‌ها هستند.

یک پزشک ارتوپد در بیمارستان ناصر در جنوب غزه به بی‌بی‌سی گفت که بسیاری از بیماران اکنون دیگر فقط «پوست و استخوان» شده‌اند.

پزشک دیگری هم در بیمارستان گفت که سه روز است غذایی نیست و کودکان در بخش‌ها در حال جان دادن هستند. در هفته‌های گذشته دور جدیدی از تلاش‌ها برای آتش‌بس در غزه در جریان بوده که هنوز به نتیجه نرسیده است. اسرائیل می‌گوید منتظر پاسخ حماس به پیشنهاد اخیرش است.

اسرائیل می‌گوید تا حصول آتش‌بس هم‌چنان به حملات زمینی و هوایی‌اش ادامه می‌دهد؛ آژانس دفاع مدنی تحت مدیریت حماس گزارش داده است که ۱۷ نفر در حملات هوایی روز چهارشنبه، ۲۳ ژوئیه- اول مرداد، در غزه کشته شده‌اند.

سازمان بهداشت جهانی، سه‌شنبه ۲۲ ژوئیه- ۳۱ تیر، اعلام کرد که ارتش اسرائیل در جریان گسترش عملیات خود اقامتگاه کارکنان و انبار اصلی این سازمان در دیرالبلیح را هدف حمله قرار داده است.

تدریس ادهانوم، رییس این سازمان شامگاه دوشنبه ۲۱ ژوئیه- ۳۰ تیر، با انتشار پستی در شبکه اکس (تویتر سابق) نوشت پس از ورود نظامیان اسرائیلی به محوطه اقامتگاه، آن‌ها زنان و کودکان را تخلیه و مجبور کردند تا در بحبوحه درگیری‌ها، با پای پیاده به سمت المواصی بگریزند.

به گفته وی، کارکنان مرد این سازمان و دیگر اعضای مذکر خانواده‌ها، در همان محوطه در حالی که به دست‌ان‌شان دستبند زده شده، لباس از تن‌شان بیرون آورده شده و به رویشان اسلحه کشیده شده بود، مورد بازجویی قرار گرفتند. ادهانوم نوشته یک نفر از کارمندان این سازمان هم‌چنان در بازداشت به سر می‌برد. او تأکید کرده سازمان بهداشت جهانی خواهان آزادی فوری این فرد و حفاظت از تمامی کارکنان خود شده است.

انبار اصلی سازمان جهانی بهداشت برای کمک‌رسانی به غزه در دیرالبلیح قرار دارد. تدریس ادهانوم در پیام خود نوشت که این انبار در جریان عملیات و حملاتی که روز یکشنبه ۲۰ ژوئیه- ۲۹ تیر انجام گرفت، دستخوش انفجار و آتش‌سوزی شد.

به گفته او، شماری دیگر از انبارهای این سازمان در مناطقی قرار دارند که توسط اسرائیل به عنوان مناطق جنگی و عملیاتی تعریف شده است.

رییس سازمان جهانی بهداشت تصریح کرد: «این امر توانایی ما برای فعالیت در غزه را محدود کرده و سیستم بهداشتی و پزشکی در غزه را به فروپاشی نزدیک‌تر می‌کند.»

تدریس ادهانوم تأکید کرد آتش‌بس در غزه (اکنون) نه تنها ضروری است، بلکه باید خیلی زودتر محقق می‌شود.

ارتش اسرائیل تاکنون به این اظهارات واکنشی نشان نداده است.

تانک‌های اسرائیلی روز دوشنبه برای نخستین بار در محله‌های جنوبی و شرقی دیرالبلیح پیشروی کردند. نیروهای اسرائیلی پیش از آن اعلام کرده بود که برای مقابله با حماس عملیات خود را به مناطق مرکزی نوار غزه که پیرامون شهر دیرالبلیح واقع هستند، گسترش می‌دهد.

اسرائیل روز یکشنبه با انتشار بیانیه و پيامی به زبان عربی از مردم محله‌های متعدد در این شهر خواسته بود تا فوراً منطقه را تخلیه کنند. در این بیانیه آمده بود که ارتش هم‌چنان با شدت به «عملیات خود برای از بین بردن تروریست‌ها و تخریب زیرساخت‌های تروریستی» در غزه ادامه می‌دهد و «اکنون فعالیت‌های خود را به مناطق جدیدی بسط داده است.»

در این راستا، فلسطینی‌ها فراخوانده شدند تا فوراً به سوی منطقه المواصی حرکت کنند. المواصی در جنوب غربی نوار غزه قرار دارد و از سوی ارتش اسرائیل به‌عنوان «منطقه بشردوستانه» اعلام شده است. با این حال نیروهای اسرائیلی در گذشته بارها به این منطقه حمله کرده‌اند که شمار زیادی کشته به جای گذاشته است.

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد وضعیت انسانی در غزه را که اکنون بیش از ۲۱ ماه صحنه جنگ است، بارها مورد انتقاد قرار داده است. استفان دوجاریچ، سخنگوی گوترش گفت: «آخرین شریان‌های حیاتی که مردم غزه را زنده نگه می‌دارند در حال نابودی هستند.»

به گفته او، گوترش هم‌چنین از گزارش‌های روزافزون در مورد بزرگسالان و کودکانی که از سوءتغذیه رنج می‌برند، ابراز نگرانی کرده است.

دبیرکل سازمان ملل، در ارتباط با گزارش‌های منتشرشده در مورد تیراندازی به سوی فلسطینی‌ها در مراکز توزیع غذا گفت: «اواخر هفته گذشته، غزه بار دیگر شاهد کشتار مردمی بود که در تلاش برای دریافت کمک‌های سازمان ملل برای خانواده‌هایشان بودند. این اقدامی غیرانسانی و هولناک است که من به شدت آن را محکوم می‌کنم.»

وزیران امور خارجه ۲۵ کشور جهان، از جمله ایتالیا، فرانسه، اتریش، بریتانیا، بلژیک و کانادا در بیانیه مشترکی خواهان پایان هرچه سریع‌تر خشونت و کشتار غیرنظامیان در نوار غزه شدند. آن‌ها در این بیانیه که روز دوشنبه منتشر شد، در پیامی «روشن و فوری» تأکید کردند: «جنگ در غزه باید بی‌درنگ پایان یابد. ریختن خون بیش‌تر به هیچ هدفی کمک نمی‌کند.»

در این بیانیه با انتقاد از عملکرد اسرائیل در رابطه با ارسال کمک‌های بشردوستانه به غزه، آمده: «شیوه ارائه کمک‌های انسانی از سوی دولت اسرائیل خطرناک است، بی‌ثباتی ایجاد می‌کند و کرامت انسانی مردم غزه را زیر پا می‌گذارد.»

دولت آلمان جزو امضاءکنندگان این بیانیه نیست، با این حال یوهان واده‌فول، وزیر خارجه این کشور در شبکه اجتماعی اکس نسبت به «وضعیت فاجعه‌بار انسانی» در غزه ابراز نگرانی کرد و گفت در تماس تلفنی با همتای اسرائیلی‌اش، خواستار اجرای توافقات با اتحادیه اروپا برای ارسال کمک‌های بشردوستانه شده است.

این ۲۵ کشور در بیانیه مشترکی که منتشر کرده‌اند ضمن بیان «رسیدن رنج مردم غزه به سطوح بی‌سابقه»، خواستار پایان فوری جنگ غزه شدند و اقدامات دولت اسرائیل در جلوگیری از کمک‌رسانی به مردم را «خطرناک» توصیف کردند. آن‌ها هم‌چنین از دولت اسرائیل خواستند تا اجازه دهد نهادهای بین‌المللی کار خود را ادامه دهند و هرگونه طرح برای آوارگی اهالی غزه را رد کردند. گفتنی است، کمک‌های غذایی زیادی برای ساکنان غزه ارسال شده ولی دولت اسرائیل رسیدن آب و غذا و دارو به ساکنان این باریکه محاصره شده را، مانع عملیاتی‌شدن پروژه «نسل‌کشی» خود می‌داند. دیروز «ابوصالح»، دندان پزشک اهل غزه طی توثیقی نوشت: «موضوع اصلاً اغراق کردن یا ترند شدن نیست. اگر ظرف ۴۸ ساعت، غذا، نوشیدنی، شپرخشک و آرد وارد غزه نشود، اخبار بزرگ‌ترین قتل‌عام تاریخ را روی صفحه نمایش خود خواهید دید.»

وزیران امور خارجه ۲۵ کشور، این بیانیه را امضا کرده‌اند. به ترتیب حروف الفبا: استرالیا، اتریش، بلژیک، کانادا، دانمارک، اسپانیا، استونی، فنلاند، فرانسه، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، ژاپن، لتونی، لیتوانی، لوکزامبورگ، نیوزلند، نورژ، هلند، لهستان، پرتغال، بریتانیا، اسلوانی، سوئد و سوئیس.

هم‌چنین کمیسر اتحادیه اروپا در امور برابری، مدیریت بحران و کمک‌های بشردوستانه نیز آن را امضا کرده است.

«برنامه جهانی غذا» نهاد وابسته به سازمان ملل متحد نیز اعلام کرد: ارتش اسرائیل یک‌شنبه ۲۹ تیرماه -۲۰ ژوئیه در یکی از «خونین‌ترین حوادث»، به سوی غیرنظامیانی که به کامیون‌های حامل کمک‌های غذایی این نهاد در شمال نوار غزه نزدیک می‌شدند، «تیراندازی کرده است». مقامات وزارت بهداشت در غزه شمار جان‌باختگان این جنایت را ۸۹ تن اعلام کردند و گفتند که یک‌شنبه یکی از «مرگبارترین روزها» در ۲۱ ماه جنگ غزه هنگام تلاش مردم برای دریافت غذا بود.

بیش از ۱۰۰ نهاد امدادرسانی در بیانیه‌ای هشدار داده‌اند که قحطی گسترده در سراسر نوار غزه در حال گسترش است و حتی کارکنان خود این سازمان‌ها نیز از کمبودهای شدید تغذیه‌ای رنج می‌برند. این هشدار در شرایطی منتشر شده که فشار بین‌المللی بر اسرائیل درباره بحران انسانی در این سرزمین تحت محاصره افزایش یافته است؛ جایی که بیش از دو میلیون نفر، اکنون ۲۱ ماه جنگ و ویرانی را تحمل کرده‌اند.

با وجود آن‌که اسرائیل از اواخر ماه مه، محدودیت دو ماهه ورود کمک‌های بشردوستانه به غزه را تا حدودی کاهش داده، اما جمعیت نوار غزه هم‌چنان با کمبود شدید مواد غذایی و مایحتاج اولیه مواجه است. گزارش‌ها حاکی از آن است که بسیاری از شهروندان در هنگام تلاش برای دریافت کمک در محدود نقاط توزیع، جان خود را از دست می‌دهند.

در بیانیه‌ای که به امضای ۱۱۱ نهاد امدادی از جمله «پزشکان بدون مرز»، «نجات کودکان» و «آکسفام» رسیده آمده است: «همکاران ما و افرادی که به آن‌ها خدمت می‌کنیم، در حال تحلیل رفتن هستند. در شرایطی که محاصره اسرائیل مردم غزه را به گرسنگی می‌کشاند، کارکنان امدادی نیز به صف دریافت غذا پیوسته‌اند و برای سیر کردن خانواده‌هایشان جان خود را به خطر می‌اندازند.»

این سازمان‌ها خواهان آتش‌بس فوری، بازگشایی کامل گذرگاه‌های زمینی و عبور آزادانه کمک‌ها از مسیرهای سازمان ملل شدند. در همین حال، سازمان ملل روز سه‌شنبه اعلام کرد که از آغاز فعالیت بنیاد بشردوستانه غزه -که با حمایت آمریکا و اسرائیل شکل گرفته- بیش از ۱۰۰۰ فلسطینی در تلاش برای دریافت غذا، توسط نیروهای اسرائیلی کشته شده‌اند؛ نهادی که عملاً جایگزین سامانه موجود سازمان ملل شده است.

در بیانیه نهادهای امدادی آمده است هزاران تن از اقلام امدادی، چه در خارج از مرزهای غزه و چه در داخل آن، در انبارها بی‌استفاده مانده‌اند، چرا که سازمان‌های امدادی از دسترسی و توزیع آن‌ها بازداشته شده‌اند. آن‌ها نوشته‌اند: «فلسطینیان در چرخه‌ای از امید و ناامیدی گرفتار شده‌اند؛ در انتظار کمک و آتش‌بس، تنها برای آن‌که هر روز با شرایط وخیم‌تری بیدار شوند. این فقط رنج جسمی نیست، بلکه شکنجه روانی نیز هست. بقاء هم‌چون سربازی در برابر چشم آن‌ها قرار دارد.»

نهادهای امدادی تأکید کرده‌اند که سیستم بشردوستانه نمی‌تواند بر پایه وعده‌های توخالی کار کند و اجرای ماموریت‌های انسانی نیازمند تعهدات واقعی است، نه جدول زمانی‌های متغیر و وعده‌های سیاسی توخالی.

در همین حال، رییس بزرگ‌ترین بیمارستان غزه اعلام کرد که طی سه روز گذشته، ۲۱ کودک به دلیل سوءتغذیه و گرسنگی جان خود را از دست داده‌اند.

وضعیت مردم غزه به حدی درناک و وحشتناک شده است که حتی صدای طرفداران دولت اسرائیل نیز درآمده است. در روزهای اخیر، ده‌ها کودک در اثر گرسنگی جان خود را از دست داده‌اند. کشتارهای اسرائیل هیچ روزی قطع نمی‌گردد.

برخی از بزرگ‌ترین رسانه‌های خبری جهان، خبرگزاری فرانسه (AFP)، آسوشیتدپرس، بی‌بی‌سی نیوز و رویترز اعلام کردند که پس از هشدارهای گسترده درباره خطر فحطی و گرسنگی گسترده در غزه، «به شدت نگران» وضعیت روزنامه‌نگاران در این منطقه هستند. با توجه به ممنوعیت ورود خبرنگاران بین‌المللی به غزه توسط اسرائیل، روزنامه‌نگاران فلسطینی تنها کسانی بوده‌اند که توانسته‌اند از داخل منطقه جنگی گزارش تهیه کنند.

این رسانه‌ها در بیانیه‌ای نادر و مشترک اظهار داشتند: «ما به شدت نگران روزنامه‌نگاران خود در غزه هستیم که روزبه‌روز توانایی کم‌تری برای تامین غذای خود و خانواده‌هایشان دارند. ماه‌هاست که این روزنامه‌نگاران مستقل، چشم و گوش جهان در غزه بوده‌اند. آن‌ها اکنون با همان شرایط وخیمی روبه‌رو هستند که درباره آن گزارش می‌دهند.»

در ادامه بیانیه آمده است: «روزنامه‌نگاران در مناطق جنگی با محرومیت‌ها و سختی‌های بسیاری مواجه می‌شوند. ما عمیقاً نگران هستیم که تهدید گرسنگی اکنون یکی از این چالش‌هاست. بار دیگر از مقامات اسرائیلی درخواست می‌کنیم که به روزنامه‌نگاران اجازه ورود و خروج به غزه را بدهند. ضروری است که مواد غذایی کافی به مردم این منطقه برسد.»

خبرگزاری‌ها ماه‌هاست که از مقامات اسرائیلی درخواست می‌کنند تا امکان تردد آزادتر روزنامه‌نگاران به غزه و از آن‌جا فراهم شود، اما این درخواست‌ها در هفته‌های اخیر، پس از نگرانی درباره وضعیت جسمانی برخی از روزنامه‌نگارانی که تلاش می‌کردند این درگیری را پوشش دهند، جدی‌تر شده است.

این هفته، خبرگزاری فرانسه از اسرائیل خواست که اجازه تخلیه فوری همکاران آزادکار خود و خانواده‌هایشان از غزه را بدهد. این درخواست پس از آن مطرح شد که این خبرگزاری هشدار داد همکارانش به دلیل تهدید گرسنگی با مشکلات جدی برای ادامه کار مواجه هستند.

روزنامه‌نگاران آزادکاری که برای رسانه‌های بین‌المللی کار می‌کنند، هشدار داده‌اند که گرسنگی و کمبود آب آشامیدنی سالم منجر به بیماری و فرسودگی آن‌ها شده است.

گروهی از روزنامه‌نگاران شاغل در خبرگزاری فرانسه این هفته اعلام کردند که «بدون مداخله فوری، آخرین گزارشگران در غزه جان خود را از دست خواهند داد.»

انجمن روزنامه‌نگاران در خبرگزاری فرانسه اظهار داشت: «ما در درگیری‌ها روزنامه‌نگارانی را از دست داده‌ایم: برخی مجروح شده‌اند؛ برخی دیگر اسیر شده‌اند. اما هیچ‌یک از ما هرگز به یاد نداریم که همکارانمان از گرسنگی جان ببازند.»

یک عکاس شاغل در خبرگزاری فرانسه آخر هفته، در پیامی در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «دیگر توان کار برای رسانه‌ها را ندارم. بدنم لاغر شده و دیگر نمی‌توانم کار کنم.»

اتحاد جهانی تازه‌ای علیه «کارزار کثیف گرسنگی دادن به ساکنان غزه» شکل گرفته و قبل از آن نیز اعتراض به کشتار مردم غزه در جریان بود و رد آن را می‌توان از آفریقا تا آسیا و اروپا و آمریکا دید. هر هفته هزاران نفر از مردم مراکش، فرانسه، سوئد، انگلیس، موریتانی، کانادا، آمریکا، ایتالیا، ایرلند، سوئیس، اسکاتلند و... با آمدن به خیابان‌ها، حمل تصاویر پرچم فلسطین و تصاویر و دست نوشته‌هایی که روی آن‌ها از جمله نوشته شده «فلسطینی‌ها را با گرسنگی دادن نکشید»، علیه سیاست گرسنگی دادن شعار می‌دهند. در برخی شهرها، مثل لندن سالن‌های موسیقی و ورزشی به جایی برای ابراز انزجار از جنایات دولت اسرائیل تبدیل شده است. در سوئد، مادران سوئدی با حمل عروسک‌هایی که با پارچه‌های سفید و خون‌آلود پیچیده شده بودند، کشتار نوزادان در غزه را محکوم کردند. در استکهلم سوئد،

ایستگاه های مترو به محل اعتراض علیه نسل کشی در غزه تبدیل شد. در «ادینرو» اسکاتلند مردم با حمل دست نوشته ای با عنوان «در غزه نسل کشی جریان دارد، زمان اقدام فرا رسیده» خواستار متوقف کردن ماشین جنگی دولت و ارتش اسرائیل شدند. در نیویورک آمریکا نیز، صدها نفر در پارک «سان ست» بروکلین با شعار «آتش بس فوری» خواستار توقف فوری حملات دولت اسرائیل به غزه و پایان حمایت های دولت آمریکا از این دولت شدند. «نسل کشی در غزه را متوقف کنید» نیز پرشمارترین دست نوشته در استان شهروندان «اوتاوا»ی کانادا بود.

زبان تند و افراطی برخی وزیران اسرائیلی، بی تردید مورد توجه وکلای آفریقای جنوبی قرار گرفته است؛ همان کسانی که پرونده مربوط به اتهام نسل کشی اسرائیل در غزه را در دیوان بین المللی دادگستری پیگیری می کنند. بخش عمده ای از این مواضع از سوی ملی گرایان افراطی مطرح شده که دولت نتانیاهو را سر پا نگه داشته اند. آن ها عملیات نظامی جدید را گامی دیگر در جهت اخراج فلسطینیان از غزه و جایگزینی آن ها با شهرک نشینان یهودی می دانند. یکی از تندروترین این افراد، بتسالل اسموتریچ، وزیر دارایی اسرائیل است که گفته ظرف شش ماه، غزه «به طور کامل نابود خواهد شد». به گفته او فلسطینیان غزه در نهایت «به ناامیدی خواهند رسید، خواهند فهمید که هیچ امیدی باقی نمانده و دیگر چیزی برای ماندن در غزه وجود ندارد، و به فکر کوچ کردن برای آغاز زندگی جدیدی در جایی دیگر خواهند افتاد.» عبارت «کوچ کردن» که اسموتریچ به کار برد، چه از نگاه حامیانش و چه از دید مخالفانش، تداعی گر همان ایده «انتقال» است؛ مفهومی که از نخستین سال های پیدایش «صهیونیسم» مطرح بوده و هدف آن، بیرون راندن اعراب از سرزمین های میان رود اردن و دریای مدیترانه است.

منتقدان اسرائیلی بنیامین نتانیاهو می گویند ادامه جنگ از طریق عملیات نظامی جدید به جای پایان دادن به آن با آتش بس، نه برای تامین امنیت اسرائیل یا بازگرداندن گروگان ها، بلکه برای حفظ موقعیت سیاسی خود نتانیاهو انجام می شود. طبق برآوردهایی از جناح چپ اسرائیل؛ بسیاری از سربازان از ادامه خدمت در نیروهای ذخیره سر باز زده اند. آن ها معتقدند نخست وزیر جنگ را ادامه می دهد چون می داند اگر آن را متوقف کند، جناح راست افراطی دولتش را سرنگون خواهد کرد و آن گاه روز حسابرسی فرا می رسد: روزی که باید پاسخگوی اشتباهات و خطاهای محاسباتی اش باشد، همان خطاهایی که به حماس فرصت حمله داد. در داخل اسرائیل، شدیدترین انتقادات به طرح عملیات نظامی جدید، از سوی خانواده های گروگان ها مطرح شده است. این خانواده ها نگرانند که دولت ادعا می کند برای نجات گروگان ها تلاش می کند اما آن ها را به حال خود رها کرده است. اسرائیل می گوید حماس هم چنان ۲۴ گروگان زنده را در غزه در اختیار دارد و اجساد ۳۵ نفر دیگر از مجموع ۲۵۱ نفری را که در ۷ اکتبر ربوده بود، نگه داشته است. دولت نتانیاهو بارها ادعا کرده است که تنها با حداکثر فشار نظامی ممکن می توان بازماندگان را نجات داد و پیکر جان باختگان را به خانواده هایشان بازگرداند.

متحدها افراطی بنیامین نتانیاهو تهدید کرده اند که اگر او با مرحله دوم آتش بس موافقت کند، دولتش را سرنگون خواهند کرد. در مرحله نخست، اسرائیل برای اعمال فشار بر حماس، کمک های بشردوستانه را مسدود کرد و مدعی شد که این اقدام برای واداشتن حماس به پذیرش توافقی بازنگری شده است؛ توافقی که به اسرائیل امکان می داد که حتی پس از آزادی گروگان ها نیز به جنگ بازگردد. وقتی حماس این پیشنهاد را نپذیرفت، اسرائیل در شب ۱۸ مارس ۲۰۲۵، با یک حمله گسترده هوایی بار دیگر تهاجم نظامی را آغاز کرد. از آن زمان تاکنون، اسرائیل فشار بی وقفه ای بر فلسطینی ها در غزه وارد کرده است. عملیات جدید، شمار بیش تری از غیرنظامیان فلسطینی را خواهد کشت، رنج بازماندگان و داغ دیدگان داخل غزه را عمیق تر خواهد کرد و شکاف های زهرآگین درون جامعه اسرائیل را تشدید خواهد کرد. بدون دست یابی به توافق آتش بس و با توجه به تجربه های گذشته، بعید است که این عملیات به تنهایی بتواند حماس را وادار به آزادی گروگان های باقی مانده کند.

فهرست اتهامات علیه اسرائیل شامل گرسنگی دادن به غیرنظامیان غزه، ناتوانی در محافظت از آنان در جریان عملیات های نظامی است که در آن نیروهای اسرائیلی ده ها هزار فرد بی گناه را کشتند، و همچنین ویران سازی گسترده شهرها به شیوه ای که تناسبی با خطر نظامی موجود نداشت.

نتانیاهو و وزیر دفاع سابقش، موضوع حکم بازداشت دادگاه کیفری بین المللی به اتهام جنایات جنگی هستند. آن ها بر بی گناهی خود پافشاری می کنند.

هم چنین، اسرائیل روند قضایی در دادگاه بین المللی دادگستری را محکوم کرده است، روندی که در آن، این کشور به ارتکاب نسل کشی علیه فلسطینی ها متهم شده است. اسرائیل این اتهامات را رد می کند و آن ها را «تهمت خون» یهودستیزانه می داند. اسرائیل در حال از دست دادن دوستان خود است. متحدانی که پس از حمله ۷ اکتبر حماس، به سرعت از آن حمایت کردند، اکنون نسبت به عملکرد اسرائیل در غزه صبرشان به سر رسیده است.

همان طور که اشاره شد در ۲۱ ژوئیه، بیانیه ای مشترک در محکومیت اقدامات اسرائیل توسط وزرای خارجه بریتانیا، بیش تر کشورهای اتحادیه اروپا، کانادا، استرالیا، نیوزیلند و ژاپن امضاء شد. آن ها با زبانی شدید از رنج غیرنظامیان در غزه و سیستم معیوب و مرگبار توزیع کمک که توسط «بنیاد انسانی غزه» و با حمایت اسرائیل جایگزین روش های کارآزموده سازمان ملل و سازمان های امدادی بزرگ شده است، انتقاد کردند.

طرح اسرائیل برای غزه چیست؟

طرحی که در اوایل ماه مه ۲۰۲۵ به تصویب کابینه امنیتی اسرائیل رسید، شامل «تصرف» کامل غزه، تداوم اشغال آن، اجرای «حملات سنگین» علیه حماس و جلوگیری از توزیع کمک‌های بشردوستانه توسط این گروه است. در چارچوب این عملیات گسترش یافته، بیشتر فلسطینی‌ها به جنوب غزه رانده خواهند شد، و حملات هوایی و دیگر عملیات‌های نظامی در این منطقه ادامه پیدا خواهند کرد. بر اساس گزارش رسانه‌های اسرائیلی، مرحله نخست این طرح شامل تصرف مناطق بیش‌تری از غزه و گسترش «منطقه حائل» تعیین شده توسط اسرائیل در امتداد مرزهای این منطقه است. این طرح، هم‌چنین شامل برنامه‌ای برای ارسال کمک از طریق شرکت‌های خصوصی است؛ که به محاصره دوماهه‌ای پایان می‌دهد که به گفته سازمان ملل متحد، موجب کمبود شدید مواد غذایی شده است. نخست‌وزیر اسرائیل توضیحی نداده است که چه میزان از اراضی قرار است به اشغال نیروهای نظامی این کشور درآید، اما تأکید کرده است: «این‌طور نیست که صرفاً وارد شوند و سپس خارج شوند.» اسرائیل در دوم مارس ۲۰۲۵، همه گذرگاه‌های منتهی به غزه را مسدود کرد و ورود تمام کالاها، از جمله مواد غذایی، سوخت و دارو را متوقف ساخت؛ دو هفته بعد نیز حملات نظامی‌اش را از سر گرفت و به آتش‌بس دوماهه با حماس پایان داد. به گفته اسرائیل، هدف از این اقدامات افزایش فشار بر حماس برای آزاد کردن گروگان‌هایی است که هم‌چنان در اسارت نگه داشته شده‌اند. با افزایش هشدارها درباره احتمال بروز قحطی گسترده و یادآوری این که گرسنگی دادن عمدی به غیرنظامیان جنایت جنگی محسوب می‌شود، فشارهای بین‌المللی بر اسرائیل برای پایان دادن به محاصره به‌شدت افزایش یافته است. برنامه جهانی غذا و آژانس امداد رسانی سازمان ملل برای آوارگان فلسطینی (آنروا)، وابسته به سازمان ملل، به تازگی اعلام کرده‌اند که تمامی ذخایر کمک‌های غذایی‌شان به اتمام رسیده است.

حقوق بین‌الملل درباره قحطی چه می‌گوید؟

قحطی زمانی رخ می‌دهد که کشوری با کمبود شدید مواد غذایی روبه‌رو شود و جمعیت آن در معرض سوءتغذیه شدید، گرسنگی یا مرگ قرار گیرد. اعلام رسمی قحطی معمولاً از سوی سازمان ملل انجام می‌شود؛ گاهی با همکاری دولت کشور درگیر، و اغلب به همراه نهادهای امدادی و بشردوستانه بین‌المللی.

برای تشخیص و اعلام قحطی، از مقیاس سازمان ملل به نام «طبقه‌بندی یکپارچه سطح امنیت غذایی» استفاده می‌شود. در این سیستم، شدت ناامنی غذایی یک کشور در پنج «سطح» درجه‌بندی می‌شود که سطح پنجم، یعنی قحطی، وخیم‌ترین آن‌هاست. برای آن که قحطی اعلام رسمی شود، باید سه شرط در یک منطقه جغرافیایی مشخص برقرار باشد: حداقل ۲۰ درصد از خانوارها دچار کمبود بسیار شدید غذا باشند

حداقل ۳۰ درصد از کودکان دچار سوءتغذیه حاد باشند
در هر روز، دو بزرگسال یا چهار کودک از هر ۱۰ هزار نفر، «بر اثر گرسنگی مطلق یا تاثیر ترکیبی سوءتغذیه و بیماری» جان خود را از دست بدهند

طبق قوانین بین‌المللی مندرج در کنوانسیون‌های ژنو، گرسنگی دادن عمدی به غیرنظامیان به‌عنوان ابزار جنگی ممنوع است. سازمان ملل می‌گوید طبق قوانین بین‌المللی، اسرائیل موظف است اطمینان حاصل کند که نیازهای جمعیت غزه تامین می‌شود؛ جمعیتی که تقریباً همگی آواره شده‌اند. اسرائیل اما می‌گوید که به قوانین بین‌المللی پایبند است و هیچ کمبودی در کمک‌ها وجود ندارد. اما طرح جدید وارد کردن کمک‌های امدادی به جنوب غزه از طریق مراکز تحت کنترل ارتش، با انتقاد تند «دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه» روبه‌رو شده که آن را «تلاشی حساب شده برای بهره‌برداری ابزاری از کمک‌ها» توصیف کرده است. یکی از مقام‌های ارشد حماس به پی‌پی‌سی گفت که تا زمانی که اسرائیل همچنان تمام مسیرهای ارسال کمک به غزه را مسدود کرده است، این گروه فلسطینی دیگر تمایلی به گفت‌وگو درباره آتش‌بس ندارد. اسرائیل اعلام کرده است که تحولات میدانی را به دقت زیر نظر دارد.

اسرائیل، هم‌چنین اعلام کرده که در طول آتش‌بس، بیش از ۲۵ هزار کامیون حامل نزدیک به ۴۵۰ هزار تن کالا به غزه وارد شده‌اند. دونالد ترامپ، رییس‌جمهور آمریکا، به‌تازگی اعلام کرد که به بنیامین نتانیاهو گفته است «باید با غزه رفتار خوبی داشته باشیم» و از او خواسته تا اجازه ورود غذا و داروی بیشتر به این منطقه داده شود. هرچند واکنش رسمی به این اظهارات ترامپ منتشر نشده، اما اوایل هفته وزارت خارجه اسرائیل انتقادات بریتانیا، فرانسه و آلمان را رد کرده بود که در بیانیه‌ای مشترک محاصره را «تحمیل‌ناپذیر» توصیف کرده، گفته بودند «این وضعیت باید پایان یابد.» از سال ۲۰۰۷، حماس به‌طور عملی اداره‌کننده غزه بوده است.

این نوار زمینی ۴۱ کیلومتر طول و ۱۰ کیلومتر عرض دارد و از سه طرف با اسرائیل، مصر و دریای مدیترانه احاطه شده است. حماس که از سوی اسرائیل، آمریکا و برخی کشورهای غربی گروهی تروریستی شناخته می‌شود، در سال ۲۰۰۶ در انتخابات پارلمانی مناطق اشغالی پیروز شد و پس از کنار زدن رقیب خود، جنبش فتح، کنترل کامل غزه را در دست گرفت. در سال‌های بعد، جنگ‌های شدیدی میان حماس و اسرائیل در گرفت که مهم‌ترین آن‌ها در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۴ رخ داد.

روزنامه «نیویورک تایمز» آمریکا در گزارشی به نقل از منابع آگاه، جزئیاتی از توافق احتمالی میان اسرائیل و حماس منتشر کرده است. به گفته این منابع که شامل یک مقام امنیتی اسرائیلی و یک منبع فلسطینی نزدیک به حماس است، در صورت نهایی شدن این توافق، ۱۰ گروهان زنده اسرائیلی آزاد خواهند شد و هم‌چنین ۱۸ مجروح منتقل می‌شوند. در مقابل، آزادی شماری از اسرای فلسطینی در دستورکار قرار خواهد گرفت.

بر اساس این گزارش، روند آزادی گروهان‌ها و انتقال اجساد، طی پنج مرحله در طول دوره آتش‌بس انجام خواهد شد. این دوره، طبق مفاد پیشنهادی به مدت ۶۰ روز ادامه خواهد داشت.

احمد النوق از جمله نویسندگان کتاب «توفان نوح» است که روایتی خیلی شخصی از زندگی روزمره مردم غزه در دوران تحریم و محاصره ارائه می‌کند. او که روزنامه‌نگاری اهل غزه و از سال ۲۰۱۹ ساکن لندن است، در بمباران خانه پدری‌اش در اکتبر ۲۰۲۳ حدود ۲۰ تن از اعضای خانواده‌اش را از دست داده و یکی از برادرانش هم در جنگ سال ۲۰۱۴ کشته شده بوده است. او شرح می‌دهد که: «برای من و

کسانی از افراد خانواده‌ام که جان بدربرده‌اند این فاجعه‌ای افسانه‌ای است. برای دنیا هم فاجعه‌ای افسانه‌ای است، چون اجازه داده که در سال ۲۰۲۳ و پیش از آن چنین چیزهایی رخ دهد. این لکه‌ننگی است که دنیا هرگز نمی‌تواند آنرا پاک کند». النوق همراه با رفعت العریب، شاعر و آموزگار غزه‌ای (کشته شده در دسامبر ۲۰۲۳)، بنیان‌گذار مشترک انجمن «ما شماره نیستیم» (We Are Not Numbers) است که در سال ۲۰۱۵ تأسیس شد. هدف این انجمن بازتاب دادن به صدای جوانان فلسطینی به مدد نویسندگان غزه‌ای و یاری دیگر نویسندگان حرفه‌ای است. این انجمن متن‌های آن‌ها را در تارنمای اینترنتی خود منتشر می‌کند تا همگان با زندگی اندوهبار فلسطینی‌ها آشنا شده و نیز «امید و آرزوهایشان» را بیان کند و علیه انسانیت‌زدایی انجام شده توسط اسرائیل و رسانه‌های غربی مبارزه نماید. این انجمن هم‌چنین مجموعه‌ای از روایت‌های برگزیده از میان هزاران روایت را بین سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۲۴ در تارنمای خود منتشر کرده است. در این مجموعه، که برحسب سال‌ها طبقه‌بندی شده، ۱۰ فصل آن حاوی متن‌هایی به شکل‌های گوناگون (روایت، تحقیق و شعر) است. آغاز و پایان کتاب با بخش‌هایی از شعر اکنون مشهور رفعت العریب، که کمی پیش از مرگش سروده شده بود، شروع و تمام می‌شود. عنوان این شعر «اگر باید بمیرم» است:

«اگر می‌باید بمیرم

تو باید زنده بمانی

تا داستان مرا بازگو کنی

وسائلم را بفروشی تا یک تکه پارچه و ریسمان بخری

(...) تا کودکی در نقطه‌ای از غزه

با نگاه کردن به آرزوهایش در بهشت

(...) بادبادک ببیند

(...) و یک لحظه فکر کند که فرشته‌ای در آن‌جا است.» (لوموند دیپلماتیک، از غزه تا کرانه باختری رود اردن، یک قرن سرکوب و مقاومت، ژوئیه ۲۰۲۵)

نتیجه‌گیری

متأسفانه اعتراضات تاکنونی و حتی تلاش‌های دادگاه لاهه و سازمان ملل، تاکنون نتوانسته‌اند جلو وحشی‌گری دولت اسرائیل را بگیرند. اگر وضعیت به همین منوال پیش برود نابودی غزه و انتقال مردم آن به کشورهای عملی خواهد شد. تنها بایکوت عمومی اسرائیل و دخالت جدی اتحادیه‌های کارگری، جنبش ضدجنگ، جنبش محیط زیست، نهادهای مردمی، احزاب سیاسی چپ و کمونیست و به‌طور کلی با دخالت همه مردم آزادی‌خواه و ضدجنگ می‌تواند دولت اسرائیل را وادار سازد ارتش سرکوبگر و اشغالگر خود را از غزه خارج کند تا مردم این منطقه بتوانند سرنوشت خود را بدون دخالت نیروهای ارتجاعی هم‌چون حماس، مستقیماً به دست بگیرند. به نوشته شبکه الجزیره قطر، بن‌گویر مدعی شد: باید برای ساکنان غزه تاریخی مشخص تعیین کنیم تا اسیران اسرائیلی را تحویل دهند، در غیر این صورت، درهای جهنم را خواهیم گشود و هزاران نفر را خواهیم کشت. ایتامار بن‌گویر، افراطی‌ترین وزیر کابینه دولت اسرائیل است؛ کسی که بارها از جمله از مسلح کردن و حمله مسلحانه شهرک‌نشین‌ها به فلسطینی‌های ساکن اسرائیل، حمایت کرده و مواضع تندی درباره سرزمین‌های اشغالی و فلسطین دارد. وزارت بهداشت فلسطین در نوار غزه، روز سه‌شنبه در جدیدترین آمار خود اعلام کرد: «از تاریخ ۱۸ مارس ۲۰۲۵-۲۸ اسفند ۱۴۰۳ تاکنون، شمار شهدای ثبت‌شده در نوار غزه به پنج هزار و ۷۵۹ نفر و تعداد مجروحان به ۱۹ هزار و ۸۰۷ نفر رسیده است.» هم‌چنین در بیانیه این وزارتخانه آمده است که «مجموع آمار قربانیان از زمان آغاز حملات دولت اسرائیل به غزه در تاریخ هفتم اکتبر ۲۰۲۳-۱۵ مهر ۱۴۰۲ تاکنون، به ۵۶ هزار و ۷۷ شهید و ۱۳۱ هزار و ۸۴۸ مجروح رسیده است.» دولت اسرائیل در هفتم اکتبر-۱۵ مهر ۱۴۰۲، جنگ علیه نوار غزه را با دو هدف اصلی از بین بردن حماس و بازگرداندن اسیران اسرائیلی از این منطقه آغاز کرد اما با گذشت ۲۱ ماه از جنگ خونین خود علیه مردم غزه، هنوز به این اهداف خود نرسیده است.

در تاریخ ۱۹ ژانویه ۲۰۲۵-۳۰ دی ۱۴۰۳، براساس توافقی میان حماس و دولت اسرائیل، در نوار غزه، آتش‌بس برقرار شد و براساس آن، تعدادی از اسیران مبادله شدند اما در ادامه، دولت اسرائیل از ورود به مذاکرات مرحله دوم آتش‌بس سرپا زد و از بامداد سه‌شنبه ۲۸ اسفند ۱۴۰۳ با نقض مفاد آتش‌بس، تجاوزهای نظامی خود به نوار غزه را از سر گرفت.

استیون ویتکاف، فرستاده ویژه آمریکا در خاورمیانه، امروز پنج‌شنبه ۲۴ ژوئیه-دوم مرداد، اعلام کرد که واشینگتن مذاکره‌کنندگان خود را از مذاکرات آتش‌بس در نوار غزه در پایتخت قطر خارج کرده و حماس را به عدم تعامل با «حسن نیت»، متهم کرد.

ویتکاف در بیانیه‌ای که در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، نوشت: «ما تصمیم گرفتیم تیم خود را پس از واکنش اخیر حماس که به وضوح نشان‌دهنده عدم تمایل آن برای دستیابی به آتش‌بس در غزه است، از دوحه برای رایزنی خارج کنیم.» در حالی که میانجی‌گران تلاش‌های قابل توجهی انجام داده‌اند، حماس انعطاف‌پذیری یا حسن نیت نشان نمی‌دهد.

او اشاره کرد که واشینگتن اکنون «گزینه‌های دیگری را برای بازگرداندن گروگان‌ها به خانه‌هایشان و تلاش برای ایجاد محیطی باثبات‌تر برای مردم غزه» بررسی خواهد کرد.

دقتر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، پنج‌شنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد: «تصمیم گرفته شد که تیم مذاکره‌کننده برای ادامه رایزنی‌ها به اسرائیل بازگردد.»

نشریه «نیویورک تایمز» آمریکا نیز در گزارشی به نقل از منابع آگاه، جزئیاتی از توافق احتمالی میان اسرائیل و حماس منتشر کرده بود. به گفته این منابع که شامل یک مقام امنیتی اسرائیلی و یک منبع فلسطینی نزدیک به حماس است، در صورت نهایی‌شدن این توافق، ۱۰ گروگان زنده اسرائیلی آزاد خواهند شد و همچنین ۱۸ مجروح منتقل می‌شوند. در مقابل، آزادی شماری از اسرای فلسطینی در دست‌ورکار قرار خواهد گرفت.

بر اساس این گزارش، قرار بود روند آزادی گروگان‌ها و انتقال اجساد، طی پنج مرحله در طول دوره آتش‌بس انجام شود. این دوره از آتش‌بس، طبق مفاد پیشنهادی به مدت ۶۰ روز پیش‌بینی شده بود.

مطلب را با موضع‌گیری «گدعون لوی»، نویسنده و روزنامه‌نگار اسرائیلی به پایان می‌برم. وی در مقاله‌ای در هآرتس انتقادات شدیدی را به طرح «شهر انسانی» اسرائیل در غزه وارد کرده و آن را احیاءکننده «گتوهایی» می‌داند که روزگاری توسط آلمان نازی به وجود آمد. نویسنده و روزنامه‌نگار اسرائیلی در مقاله‌اش در هآرتس، اظهار می‌دارد که مردخای آنیلویچ، رهبر سازمان مبارزه یهودیان در خلال شورش گتوی ورشو، اگر امروز زنده بود و از برنامه‌های وزیر دفاع اسرائیل، یسرائیل کاتس، برای ساخت «شهر انسانی» در جنوب غزه آگاه می‌شد از خجالت و عذاب وجدان می‌مرد.

او می‌نویسد: آنیلویچ هرگز نمی‌توانست تصور کند که کسی بتواند چنین طرح «شیطانی» را ۸۰ سال بعد از هولوکاست اجرا کند. لوی به شدت از بی‌توجهی و غفلت نسبت به مردم غزه در این طرح انتقاد می‌کند و این پرسش را مطرح می‌کند که چگونه افرادی می‌توانند از تاسیس یک گتو حمایت کنند؟ او به‌طور کنایه‌آمیز اظهار می‌دارد که اگر اسرائیل با نادیده گرفتن کشتار مردم غزه، فقط می‌خواهد جان سربازان خود را نجات دهد، پس چرا مستقیماً یک اردوگاه مرگ به وجود نمی‌آورد.

لوی هم‌چنین تأکید می‌کند که نسل‌کشی به‌صورت تدریجی پیش می‌رود و افراد به تدریج از دایره انسانیت خارج می‌شوند. لوی هشدار می‌دهد که اسرائیل اکنون در مرحله‌ای است که می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین نسل‌کشی‌ها را رقم بزند.

او تصریح می‌کند که اسرائیل دیگر حق ندارد واژه «انسانی» را به کار برد، زیرا کسانی که غزه را به یک گور دسته‌جمعی تبدیل کرده‌اند، تمام ارتباط خود با انسانیت را از دست داده‌اند. او می‌افزاید که اگر جامعه جهانی به این وضعیت توجه نکند، اسرائیل به سمت ارتکاب جرایم جنگی بزرگ‌تر و بیش‌تر حرکت خواهد کرد.

پنج‌شنبه دوم مرداد ۱۴۰۴-بیست و چهارم ژوئیه ۲۰۲۵